

10 И они мѡ рекоха : не , господине мои : но нѣ равкы твои дейдохме да вѡпиме хранѡ.

11 Нѣ сички (сме) сынове на-единѡ челсвѣкѡ : докри (челсвѣцѡ) сме : нѣ раки твои не сме согладатели.

12 И рече имѡ (Иосифѡ) : не , но гелстыте на-мѡстето дейдохте да пригледѡвате.

13 И они рекоха : нѣ раки твои дванадесетѡ кратѡ сме , сынове на-единѡ челсвѣкѡ въ землѡта Ханаанска : и ето , най младѡю (намирасе) на днешнѡй день сосѡ отца ни , а дрѡгѡ не сѡществѡва.

14 И рече имѡ Иосифѡ : това (е) што ви рекохѡ , и казѡвамѡ : согладатели сте.

15 Сѡ това ще се испытате : тѡкѡ ми здравѡе Фарасново , не ще да излѡзнете ѡ тѡка , ако не дойде вашѡ братѡ пѡ младѡю тѡка.

16 Пратете едногѡ ѡ васѡ , та нека доведе братѡ ви : а вѡе ще штанете запрени до гдѡто да се шѡвабѡтъ словесѡта ви , ако да говорите истинѡ : а ако ли не , тѡкѡ ми здравѡе Фарасново , согладатели наистина сте.

17 И тѡри ги подѡ стражѡ три дни.

18 И третѡтѡ день рече имѡ Иосифѡ : това направете , и ще сте живи : (зашто) азѡ се коимѡ на Бога.

19 Ако сте докри , единѡ изѡ братѡѡта ви нека штане запренѡ въ затворѡтѡ , гдѡто сте : а вѡе идете , земете жито за гладѡѡта на-домовете ви :

20 Доведете ми ѡваче братѡ ви пѡ младѡѡтѡ : така ще се покажатѡ словесѡта ви истинни , и не ще да умрете . И они направиѡ така .

21 И говореха помеждѡ си : всистиннѡ повини